

Peter Skaarup, har bedt os om at blive i de projekter i Zimbabwe, for det er vigtigt at få det slået fast, at det er de grupper, der får pengene.

Jeg vil også godt i den forbindelse bede ministeren bekræfte, at der ikke er noget, der tyder på, at hvis vi trak pengene, så ville Mugabe i stedet for at føre borgerkrig, eller hvad man nu kalder det, bruge det til aidsbekæmpelse. Det er altså ikke sådan, at man kan sige, at det er nogle penge, som vi betaler, som han så slipper for at betale, for det at vi trak os ud ville jo bare betyde, at der ikke kom penge til aidsbekæmpelse, hvad jeg i øvrigt tror, at både hr. Peter Skaarup og hr. Jens Rohde fuldstændig er klar over.

Så til sidst vil jeg sige, at jeg egentlig er imponeret over, at ministeren mener, at det kan blive enkelt med Congo. Jeg var helt skræmt ved at høre, at der var nogle, der ville have håndfaste kriterier, når vi havde med Congoproblemet at gøre, men jeg ser frem til, at ministeren kan komme med enkle løsninger på Congoproblemet.

Ministeren for udviklingsbistand (Anita Bay Bundegaard):

Jeg vil gerne bekræfte det, som fru Margrete Auken spurgte om, om hvorvidt ngo'erne faktisk har anbefalet, at Danmark bliver i landet. Og det er helt korrekt, at det har de ngo'er, som vi samarbejder med, bedt os om, fordi de selvfølgelig ser, hvor store problemerne er, og også ser, at trækker vi os ud, bliver de problemer, de arbejder med, selvfølgelig ikke løst. Det viser sådan set bare, at der ikke er tale om én kasse, om jeg så må sige, for nu at bruge det udtryk.

Så er jeg ked af, hvis jeg har udtrykt mig firkantet, for jeg mente bestemt ikke, det blev enkelt i Congo. Jeg siger bare, at der muligvis er bevægelser i forhold til at få de fire, fem lande, som er meget involveret i Congo for øjeblikket, til at indgå en fredsaftale, og det er det, vi må håbe på sker.

Jens Hald Madsen (V):

Jeg vil godt komme med et eksempel på, hvor man virkelig har taget konsekvensen. Det gjorde den danske regering, og det var i Indien. Da Indien blev ved med at foretage atomprøvesprængninger, havde det den konsekvens, at man fratog dem retten til at være programsamarbejdsland.

Her har vi Zimbabwe. Kan ministeren ikke bekræfte, at Zimbabwe stadig væk er et programsamarbejdsland?

Og kan ministeren ikke også bekræfte, at uanset hvordan man sætter det sammen, er det således, at når vi giver støtte, så frigør vi jo nogle ressourcer til et regime, som de kan bruge på militær? Vi kan naturligvis ikke totalt bestemme, hvad de skal bruge de ressourcer til, men jo mere, vi tager os af, hvad der skal foregå f.eks. i den sociale sektor i Zimbabwe, desto flere ressourcer har regimet reelt til at føre krig med, og det er dér, hvor det skal have en konsekvens.

Vil det have den konsekvens, hvis det her fortsætter i Zimbabwe, at udviklingsministeren vil fratage Zimbabwe retten til at være programsamarbejdsland for Danmark?

Ministeren for udviklingsbistand (Anita Bay Bundegaard):

Tak til hr. Jens Hald Madsen.

Nu vil jeg gerne én gang til sætte spørgsmålstegn ved, om det, at Danmark ikke er i Zimbabwe længere, trækker sine penge ud til aidsbekæmpelsen, til det at være i sundhedssektoren, frigør ressourcer til Mugabe.

Jeg er her i salen af hr. Jens Hald Madsen blevet beskyldt for at være naiv; jeg tror, at jeg i denne her forbindelse må sige, at hvis hr. Jens Hald Madsen tror, at de penge, som på en eller anden fiktiv måde skulle være til rådighed for styret i Zimbabwe, efter at Danmark har trukket sig ud, skulle blive brugt på aidsbekæmpelse eller det, vores penge går til, så tror jeg, man må tro om igen, og derfor mener jeg, det er vigtigt, at vi er der.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 39

Jens Hald Madsen (V):

På baggrund af Berlingske Tidende i dag kan man forstå, at de mener, at der er lidt holdningsflimmer, og jeg er meget enig med Berlingske Tidende. For hvis det har en pointe, at der ifølge den danske udenrigspolitik og den danske udenrigsminister skal være en konsekvens i vores udenrigspolitik, er det jo lidt svært at forstå, at udviklingsministeren samtidig kan fastslå, at ulandsstøtte ikke skal afpasses ud fra modtagerens adfærd, og fortsætter med at sige: Hvis vi skal forlange, at der er stabilitet, menneskeretigheder, demokratiske forhold og ingen krige, så kan jeg ikke se, hvor vi skal bruge vores bistandspenge.